

imel govore pri zborovanjih, se je moral bivši in odstavljeni Ivan Prekoršek prepričati, da ga zoper njegovo sladko nado ne bodo več nazaj pozvali, in da lahko brez njega izhajajo, četudi si je domišljeval, da ga ni čez njegovo zmožnost! Brezuspešne sline, bridke solze! Še bride je ga je moral zadeći, ko je od enega svojih najzvestejših prijateljev dopis v „Slov. Nar.“ koncem meseca marca t. l. med drugim dobesedno to le bral: „Posebno je podružnica v zadnjih letih mlačna postala, ko ji je predsedoval bivši družbin potovalni učitelj Ivan Prekoršek. V teh časih ni sklicevala miti občin zborov, niti ni posiljala družbi prispevkov, izvzemši enkrat borih 8 K, ki jih je pa nabral neodbornik“ itd. Pa J. Prekoršek molči na vse to . . .

Obrež pri Središču. (Pogovor iz ceste.) Tona: Dobro ute Joža! kom pa boš še tak zaron? — Joža: Ja še bom to k sosedu, ka me se malo dognula zavolitve. — T.: Ce boš še ti volit? — J.: Prle sem si mislo ka ne bi še miti k coj, zapa sem že dobro volo. Znoš, da ti mi je moja stora nekaj takšnoga povedala, ka me zaj takšna radovednost kole. — T.: Kapa ti je te povedala? Pove še ti meni, ve zaj nihče ne čuje! — J.: Znaš ovi den ti je hodla v štacun, pa se je tak domo dosmijola, ka se je štela razpoloženja od smeha. Te pa, naj joj je malo ti smeh vzuhno, mi je začela praviti, kakšne imenitne volitve bomo letos meli. Provila mi je, ne vem ke je zazvedila, ka bodo ti imenitni jahali na volišče, nado šli pešice. Kaj misliš, koga bodo jahali? — T.: Ja onti pa kobile? — J.: Paj nesi trofie; sršena bodo jahali, znoš tistega celjskega al odkod že je, ve znoš, tistoga ki se je k fašenki zvoljo. To vel bode neki strašno lepo. Zoto rovno pa so ti ovokrot strgali dol tote razglase, tom s hüte, pa z mesnice, da še Markovič Rupert ne mejo dosta vüdzih naprovenih. — T.: Ja, to bi že znalo biti, da so naši „haupt“ gospodje tak nekšni künštini pa prilični. Ja dvo pa itak ne vem al bota mogla jabati toto zver al ne. — J.: Kere misliš? — T.: Našoga staroga rihtara, pa Künština Drosa, ve znoš tistoga, ki mo tisto krčiče babo, pa tisto lepo Miciko. — J.: Aha tisto, ki je bele polti? — T.: Ja, ja, tisti, tisti ve me razmiš. — J.: Zakaj pa te tota dvo nebi mogla jabati, ve nemata mozolov. — T.: Zato nevem, al je mota al ne, pa rihtar je prežmeten, Dros pa mo preduge noge, pa bi se za jum vlekle. — J.: Ve bode se rihtar s 4-emi lepo okinčenimi pelči, Dros pa lehko svojo brezo, znoš tisto, ki daje telko mleka, kak provi Künštinka. — T.: Naj jaše koga hoče, če le streli darsena na. Tom še bi zno priti ob svoje noge. V nedeži zaj so ti rovno sršeni gonijo, te pa če bi kaj binčali, pa se bi ga lehko kaj spotrli, kaj bi se Treza začela? — J.: Ve ti je to resen. Te se bodo meli s tem en lep maler. Z Bogom pa na svidenje v soboto! Jeda vseveda.

Polenšak. Dragi „Štajerc“, opetovano smo kroglo, ti že poročali o našem g. župniku, pa nisi nič objavil; toraj gotovo misliš, da je zdaj iz njega aganje postalo; pa to se grozno motiš, kér on kaj je bil prej, to je slej. Zdaj ob Veliki nedeli ima mu je celo odveže zmanjkalo. Zato je raznovrstne osebe pri spovednici napadal s psovskami. Enemu možu je reklo, da je „tat“, drugemu je ja „lažnjivec“ in tretjemu, da je „budič“, in ni dal odveze. Še celo molitev pri Božjemu grobu je prepovedal. Toraj dragi „Štajerc“, kaj braviš ti k temu? Ali je to namestnik Kristov? Obenem smo ti tudi poročali o stavbi novega arovza, katerega se je graditi mislilo, tedaj se je pa pet stari farov popravil. Največji popravek bil

je okoli zunajnih dveri; zdaj bo menda speteno leto držalo. Kako prosi ključar Cvetko deklo župnika, o tem pribodič!

Št. Vid pri Ptiju. Dne 3. t. m. izvršil je v tukajšnjem poštnem uradu major Senekovič iz Pobrežja goljufijo Dvignil je namreč visoko svoto K 1.750, kér se mu je vsled neke napake nakaznico dostavilo. Nakaznica glasila se je namreč na Franca Senekovič, slepar pa se piše Janez in je krstno ime pri podpisu ponaredil. Senekovič jo je misil s plenom v Ameriko popihati. Ali v Hamburgu so ga že vjeli in zaprli. Našli so pri njemu še 1,100 kron. Orožniki so zaprli tudi njegovo mati, pri kateri se je tudi 100 kron denarja našlo.

Kozje. Veliki živinski in kramarski sejem se vrši dne 26. aprila t. l. v Kozjem. Sejmariji se opozarjajo na novo mostno tehnico, katera bo ta dan brezplačno na razpolago. Vstop v sejmišče za živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupci uljudno vabijo.

Trško županstvo.

Sv. Duh v Ločah. Tu pri nas so predstevenci teden štacunari prodali vso šokolado, da je ne dobisi v nobeni prodajalnici najmanje trhice več. Ljubi „Štajerc“! Kako se boš smejal, če Ti povem, kdo jo je vso kupil. V četrtek, 3. aprila smo imeli tukaj občinske volitve. Župnik Kozelj je nekaj dni pred volitvijo po vseh vaseh in vasicah prirejal shode in na teh pridigoval volilcem, koga naj volijo. Pri tem važnem opravilu mu je ministrial tudi kobeški posestnik Jože Povh. Poslušalci so bili tako ginjeni, da so župniku skoro vse, razen tistega, ki se mu je upal v obraz reči, da je župnikov trud zastonj, obljudili, njega in njegove pristaše voliti. Pa glej jih! Župnik in njegove umobolne ovce so dobili v 3. razredu od 159 veljavnih glasov komaj 30–35 glasov, v 2. razredu od 41 oddanih glasov 17 in v 1. razredu od 10 oddanih glasov 2 glasa. Vsi drugi glasi so padli na kandidature napredne stranke, katera se ne da farjem molzti in noče zidati župniku velikansko kaplanijo, kakršno hoče on, in katera bi bila samo po imenu kaplanija, v resnici pa le hiša, v kateri bi župnik uganjal svojo politiko in teater špilal. Kaplanija se bo že zidala taka, kakršna se spodol, vsakemu gospodu, pa mora biti primerena tudi našim žepom. Mi kmetje nismo več tako brezumni, da bi ne vedli, zakaj želi župnik svojo stranko na krmilu; pa župnik, prepozno si prišel; mi držimo skupaj ko skala in tudi v prihodnje bo prišel zate Durchfall. — Ljubi „Štajerc“, zdaj pa veš, zakaj je v Ločah šokolade zmanjkalo. V prihodnje še kaj več poročam.

Mezgovec. Gospod Jakob Klemenčič je postal kot izvoljeni predstojnik občine Mezgovec dne 30. marca 1913 zmagovalec; izvoljeni je liberalne stranke; klerikalci so propadli.

Občani.

Iz Št. Lovrenca nad Mariborom. Breznočnik ni več vesel. Njegov klerikalni zastopnik v Mariboru mu je zaračunal 200 K za triurno razpravo. Zdaj se pa jezi nad Leskovarjem, ker so volitve za Rotenberg tako drage postale . . . Dober tek!

Vičanci pri Veliki nedelji. Zvečer dne 25. marca 1913 je na neznani način izbruhnil ogenj pri posest Andreju in Mariji Rajh v Vičancih hiš. štev. 19, pošta Vel. Nedelja, ter v dveh urah vpepelil do tal hišno in gospodarsko poslopje. Komaj se je rešilo dva otroka in bolnega gospodarja, ki leži čez leto dni z zdrobljeno nogo v postelji. Zavarovan je bil komaj za 600 kron. Ubogi boleni in zadolžen gospodar,

mognokrat v takih pojavih vredno pomoč dajal.

Morda je zanimivo za naše čitatelje, ako izvedo, kako o tem znana pesnica Paul Maria Lacroix plemlj. Egger-Schmitzhausen piše: „Sili me Vam povedati, kako dobro mi je Vaš od baronice Freytag dobljen fluid z zn. „Elza-fluid“ za mojo obrazno neuralgijo storil. Sprejmite iz velike množice na gorko hvaležnost za vezanega človeštva najtoplejšo zahvalo“ itd.

Tisočero ednakih zahvalnih pisem potrdi, da je pri bolečinah vseh vrst, utrujenosti, slabosti, trepetanjem pred očmi itd. Fellerjev fluid

ki je zelo priljubljen v celi občini, prosi pomoči, ker še mora zraven podedovanih dolgov prežeti svojo staro mater. Gružno je bilo gledati, ko so gorele tri breje krave in lansko tele. Zgorli so tudi dve plemenski svinji in ena svinja, ki je ravno kotila. Od vseh živali se je rešila le ena kura. Kdor ima usmiljeno srce in čuti žalost z ubogim, naj stegne svojo radodarno roko in pomaga ubogemu revežu.

Šmarje pri Jelšah. (R a z n o.) Tukaj se je hotel obesiti na Velikonočno posestnik Florjan Krivec; vzrok je nezastopnost z ženo. Vbogega Krivca so še pravočasno rešili. — Umrla je dne 7. aprila v Mariboru gospa Marija Nesmach, roj. Arsenschek, doma v Sv. Roku nad Šmarjem; rajna je bila sestra naše somišenice, velepos. Fr. Arsenschek, ter teteta in botra g. Otto Arsenschek v Šmarju. Blaga gospa najlahko počiva!

Dramlje. Pri šivilji Kostenšek v Svetelki je v noči na 12. aprila okoli polnoči skušal neki lopov vlotiti. Ker se mu to ni posrečilo, je grozil, da ji že se pride do živega. Ker je Kostenšek vsled odsotnosti moža, kateri se nahaja v rodokopih v Nemčiji, sama, se je razbijanja tako prestrašila, da je skoraj nezavestna bila še drugo jutro. V dva streljaja oddaljeni drugi hiši, kjer so pa tri ženske skupaj, je tudi razbijal po oknih in rekel, da hoče priti na peč, a se mu ni posrečilo. Pač pa so ga spoznale v osebi nekega zidarja in bo najbrže imel z sodnijo opravit.

Novice.

Iz Spodnje-Štajerskega.

V ptujskem „Narodnem domu“ so imeli preteklo nedeljo zopet „teater.“ Najprve se je, kar kor vedno ob takih prilikah, Nemce zasmravalo in zasmehovalo ter proti domačemu prebivalstvu hujškalo. Potem pa so znani slovenski „šaušpijarji“ igrali. In igrali so — n e m š k o igro „Crtrta božja zapoved“, ki jo je spisal n e m š k i pisatelj Anzengruber . . . Sakrabolt, to je pa res čudno! Ako ti možici, ki se danes šopirijo po ptujskem „narodnem domu“ in ki bi najraje vse Nemce in naprednjake v žlici vode potopili, Nemce tako vroče sovražijo, — zakaj pa se poslužujejo potem njih kulture? Zakaj ni spisala kakšno primerno igro tista znamenita slovensko-klerikalna dekla v Ptiju, ki zna pesni pisati in celo deklamirati? Zakaj se ne poslužuje slavnega prvaška gospoda slovenske kulture, tako rekoč „Eigenbau“-kulturne? . . . Mi tega ne razumemo in zato smo prepričani, da nas bode modra „Straža“ ali pa celo „Fibpos“ iz Maribora o tej zanimivi zadevi podučil.

Detomor v Ptiju. Poročali smo že v zadnji številki o groznem detomoru. Na sadonosniku g. Kasimirju poleg nemškega pokopališča našlo se je namreč mrtvega novorojenčka. Preiskava je dognala, da je bil otrok šele 2 do 3 dni pred umorom rojen. Brezvestna mati je skušala otroka na vse mogoče načine usmrstiti. Najprve je otroku, da bi preprečila kričanje, vse mogoče predmete v usta stlačila. Tako se je našlo v vratu 8 mm debeli in 7 cm dolgi kos les. Tudi je morilka otroka z glavo večkrat ob tla udarila, kjer je bila glava razbita. Končno je otroku neki trak 6 krat okoli vrata zadrgnila, tako da se je zadušil. Oblast išče morilko, ali doslej ni imela uspeha. Prebivalstvo, ki ta zvezinski umor gotovo najstrožje obsoja, naj bi pomagalo, da se detomorliko dobi in roki pravice odda. Kdor kaj vše ali čuje ali slutti, kar

z zn. „Elzafluid“ nedoseženo domače sredstvo. Naj bi ne manjkalo v nobeni hiši!

Tudi neprijetnosti v želodcu, zapiranje, napenjanje in pomanjkanje teka naj bi se ne zanemarjalo, marveč naj se za njih odpravljenje Fellerjeve odvajalne Rabarber-kroglice z zn. „Elza-kroglice“ vzame. Zamoremo jih iz lastne izkušnje najbolje priporočati. Naroči naj se od njih 6 škatljic za 4 krone franko in od Fellerjevega fluida z zn. „Elza-fluid“ 12 steklenic za 5 kron franko od apotekarja E. V. Feller, Stubic, Elsaplatz št. 241, (Hrvatsko).

„Na tem ne umre nikdo!“

To prijazno tolažbo dajejo prijatelji človeki se z tva radi svojim znancem, ako trpijo ti na jne in revmatičnih, gihtičnih ali neuralgičnih bolečinah, a, je dko zamorejo z nogami in rokami komaj gibati ali ala razko so si potom opeklne, otekline, zmučkanja, itari z zeblosti bolečine pridobili. S to malo tolažbo e v da a ni nikomur pomagano. Tu zamoremo svojim spovedateljem iz naše lastne izkušnje že z boljšo em ma takojšno odpravo bolečin Fellerjev zeljiščni senčni fluid z zn. „Elzafluid“, ki nam je že